

دژیم درمانی

در بیماران مبتلا به نارسایی
کلیه تحت همودیالیز

حسین ابراهیمی

دکترای پرستاری

(نمایه توده بدن) BMI

وزن بر حسب کیلو گرم

قد بر حسب متر به توان ۲

$BMI = ۱۸/۵ - ۲۴/۹$	نرمال
$BMI = ۲۵ - ۲۹/۹$	اضافه وزن
$BMI = ۳۰ - ۳۴/۹$	چاقی درجه یک
$BMI = ۳۵ - ۳۹/۹$	چاقی درجه دو
$BMI > ۴۰$	چاقی مفرط یا مرضی

انرژی

- کل انرژی مورد نیاز برای بیماران دیالیزی

انرژی اثر گرمایشی غذا + انرژی فعالیت بدنی + انرژی متابولیسم پایه (BEE)

- انرژی مورد نیاز برای متابولیسم پایه (BEE)

BEE : (آقایان) $24 \text{ ساعت} \times 1 \text{ کیلو کالری} \times \text{وزن خشک}$

BEE : (خانم ها) $24 \text{ ساعت} \times 0.95 \text{ کیلو کالری} \times \text{وزن خشک}$

انرژی مورد نیاز بدن برای فعالیت های مختلف بدن

- در فعالیت های بدن خیلی سبک مثل : رانندگی ، خیاطی ، اتو زدن ، غذا پختن ، نشستن و ایستادن

BEE ×٪.۳۰

- در فعالیت بدنی سبک مثل : مکانیکی ، نجاری ، رستوران داری ها ، تمیز کردن منزل ، نگهداری کودکان ، قدم زدن به میزان ۳ تا ۵/۴ کیلومتر در ساعت ، تنیس روی میز ، قایقرانی

BEE ×٪.۵۰

- در فعالیت های بدنی متوسط مثل : حمل بار ، کارهای کشاورزی (کندن علف های هرز و بیل زدن) ، دوچرخه سواری ، اسکی و تنیس و قدم زدن به میزان ۵/۵ تا ۶/۵ کیلومتر در ساعت

BEE ×٪.۷۵

- در فعالیت بدنی سنگین مثل : حمل بار ، کار در معدن ، فوتبال ، بسکتبال

BEE ×٪.۱۰۰

انرژی مورد نیاز برای اثر گرمایشی غذا

- انرژی مورد نیاز برای اثر گرمایشی غذا
$$10\% \times (\text{انرژی مورد نیاز برای متابولیسم پایه} + \text{انرژی فعالیت بدنی})$$
- اگر وزن خشک بیمار در محدوده BMI نرمال باشد در فرمول همان وزن را قرار می‌دهیم
- اگر وزن خشک بیمار و BMI آن کمتر از ۱۸/۵ بود برای محاسبه انرژی وزن خشک فعلی بیمار را قرار می‌دهیم و به کل انرژی ۲۰ کیلو کالری اضافه می‌نماییم.
- (البته نباید انرژی دریافتی روزانه بیمار کمتر از ۳۵ کیلو کالری به ازای هر کیلو گرم وزن بدن باشد)
- اگر وزن خشک بیمار و BMI فرد بالاتر از حد طبیعی یعنی بالاتر از ۲۵ باشد و بیمار دچار اضافه وزن یا چاقی باشد انرژی مورد نیاز بیمار بر مبنای وزن ایده‌آل تطبیق یافته (AIBM) Adjusted Ideal weight یا محاسبه می‌شود.

وْزْن اِیدهآَل تطبيِق يافته (AIBW) ADJUSTED IDEAL WEIGHT

آقایان AIBW = IBW + [(ABW - IBW) × ٠/٣٨] ○

خانم‌ها AIBW = IBW + [(ABW - IBW) × ٠/٣٢] ○

(BMI = ٢٢ : وزن ایدهآَل) IBW

ABW : وزن واقعی بدن یا وزن خشک

مثال : بیمار (مرد) با قد ۱۶۵ و وزن ۸۵ کیلوگرم و فعالیت خیلی سیک به چه مقدار انرژی نیاز دارد ؟

$$BMI = \frac{۸۵}{۱/۶۵ \times ۱/۶۵} = ۳۱$$

چاقی درجه I

$$AIBM = IBW + [(ABW - IBW) \times ۰/۳۸]$$

$$BM\text{ I} = ۲۲ = \frac{X}{۱/۶۵ \times ۱/۶۵} \quad X = ۶۰ \text{ کیلوگرم}$$

$$AIBM = ۶۰ + [(۸۵ - ۶۰) \times ۰/۳۸] = ۶۹/۵ \text{ کیلوگرم}$$

$$BEE = ۶۹/۵ \times ۲۴ = ۱۶۶۸ \text{ کالری} / \text{ ساعت} \quad \text{کالری} \quad \text{کیلوگرم}$$

$$\text{کالری} ۵۰۰ = ۱۶۶۸ \times ۰/۳۰ = \text{انرژی مورد نیاز فعالیت}$$

$$\text{کالری} ۲۱۶/۸ = ۰/۱۰ \times (۱۶۶۸ + ۵۰۰) = \text{انرژی مورد نیاز برای اثر گرمایشی غذا$$

$$\text{کالری} ۲۳۸۴ = ۲۱۶/۸ + ۵۰۰ + ۱۶۶۸ = \text{انرژی کل مورد نیاز}$$

پروتئین

● پروتئین مورد نیاز بیماران همودیالیز $\frac{1}{3}$ - $\frac{2}{3}$ گرم به ازاء هر کیلوگرم وزنی است که به مبنای آن انرژی محاسبه شده است که ۵ درصد تا ۶ درصد این پروتئین باید از پروتئین های با ارزش بیولوژیک بالا (HBV) مثل تخم مرغ، گوشت و شیر باشد.

● سوال: چرا پروتئین مورد نیاز در بیماران همودیالیزی نسبت به بیماران در مرحله پیش از دیالیز پیشتر است

● علت: طی هر بار دیالیز بین ۱۰ تا ۱۳ گرم اسید آمینه از طریق دیالیز دفع می‌گردد و از سوی دیگر بیماران به نارسایی مزمن کلیه به علت محدودیت‌های رژیمی در مرحله پیش از دیالیز دچار سوء تغذیه هستند.

چربی

● معمولاً در این بیماران بطور متوسط ۳۵ درصد از کل انرژی باید از چربی‌ها تامین گردد.

● در این بیماران سطح ترکیبات اسیدهای بدلیل تجمع متاپولیت بالا است پس توصیه برای بیماران دیالیزی باید مصرف چربی از نوع غیر اشباع باشد و در روش پخت پز غذاها نباید به صورتی باشد که باندهای مضاعف اسیدهای چرب شکسته شود.

کربوهیدرات

- پس از محاسبه درصد انرژی حاصل از پروتئین و چربی ها باقیمانده انرژی از کربوهیدرات ها باید تامین شود .

فسفر

- ⦿ افزایش فسفات خون هنگامیکه میزان تصفیه گلومرولی به کمتر از ۲۵ درصد حد طبیعی می‌رسد = محدود شدن میزان فسفر رژیم بین ۸ تا ۱۲ میلی گرم به ازای هر کیلو گرم وزن بدن بالاتر بودن سطح فسفات خون از حد طبیعی = تجویز phosphate binder (مانند کربنات کلسیم و در مواقع ضروری هیدروکسید آلومینیوم و هیدروکسید منیزیم)
- ⦿ سخت بودن رعایت رژیم‌های غذایی حاوی کمتر از ۸۰۰ میلی گرم فسفات برای بیماران
- ⦿ در صورتی بالا بودن فسفر رژیم غذایی: = هیپرفسفاتمی = عوارض زیر:
 - ⦿ تحریک ترشح پاراتورمون (PTH) = تحلیل استخوان
 - ⦿ افزایش حاصل ضرب کلسیم و فسفر = رسوب فسفات کلسیم در بافت‌های مختلف = خارش اورمیک

سفر

- بلامانع بودن میزان فسفر در این بیماران تا ۱۲۰۰ میلی گرم در روز
- توجه به نکات زیر برای محدود کردن فسفر در رژیم غذایی بیماران دیالیزی:
 - ۱ - حذف یا محدود کردن شیر، ماست، بستنی، پنیر، دوغ، کشک، شیرکاکائو، خامه
 - ۲ - حذف غلات کامل و نانهای سبوس دار و فراورده های حاوی سبوس
 - ۳ - حذف جبوبات از قبیل تخدود، لوبيا، عدس، لپه، باقلاء
 - ۴ - حذف نوشابه ها (بدلیل وجود اسید فسفریک در نوشابه)
 - ۵ - حذف ماهی ساردین
 - ۶ - حذف مغزها مثل: گردو، بادام، فندق، تخمه ها، کره بادام زمینی و محصولاتی که در آنها مغز به کار رفته است
 - ۷ - حذف دل و قلوه و جگر

پتابسیم

- توانایی کلیه‌ها برای دفع پتابسیم تا زمانیکه GFR بطور شدید کاهش نیافته باشد. = بندرت وقوع هیپرکالمی در GFR بالای ۱۵ میلی گرم در دقیقه (تقریباً کراتینین بالای ۳ ml/min).
- معمولاً عدم نیاز به محدودیت پتابسیم در بیماران مبتلا به نارسایی مزمن کلیوی با میزان دفع ادراری کافی (حجم ادرار روزانه بالاتر از یک لیتر).
- بطور کلی دریافت پتابسیم نباید بیشتر از ۷۰ میلی‌لیتر و لان در روز (۳...۳ میلی گرم در روز)
- میزان پتابسیم دریافتی یک سوم میلی‌لیتر و لان پتابسیم به ازای هر کیلو گرم وزن بدن

پتابسیم

- ⦿ توانایی کلیه‌ها برای دفع پتابسیم تا زمانیکه GFR بطور شدید کاهش نیافته باشد. = بندرت وقوع هیپرکالمی در لزوم کنترل دقیق میزان پتابسیم رژیم غذایی در موارد زیر برای پیشگیری از وقوع هیپرکالمی:
 - ⦿ رسیدن GFR به کمتر از $15-10 \text{ ml/min}$
 - ⦿ مصرف بتا بلوکرها، مهار کننده‌های ACE، دیورتیک‌های متضاد آلدسترون، داروهای ضدالتهابی غیراستروئیدی، سیلکوسپورین و پنی سیلین
 - ⦿ مبتلایان به CRF، دچار اسیدوز و یا دیابتیک.
 - ⦿ مبتلایان به CRF، دچار عفونت، ترومما و یا همولیز گلبولها.
 - ⦿ مبتلایان به CRF، که تزریق خون داشته‌اند.
 - ⦿ کاهش ترشح آلدسترون به هر دلیلی = کاهش دفع پتابسیم (مانند تجویز هپارین)
 - ⦿ لزوم دریافت انرژی کافی برای کاهش تجزیه بافت‌های بدن

پتابسیم

- میزان توصیه شده پتابسیم در بیماران دیالیزی: ۲۰۰ میلی گرم (یا ۵ میلی اکی والان) در روز به اضافه ۱۰۰ میلی گرم (۲۵ میلی اکی والان) به ازای هر لیتر ادرار دفعی
- شیر و فراوردهای آن و گوشت غنی از پتابسیم.
- کره و خامه حاوی پتابسیم کمتر.
- سبوس و جوانه گندم غنی از پتابسیم.
- سبزیها و میوه‌ها نیز غنی از پتابسیم.
- میوه‌هایی که بصورت کمپوت هستند و سبزیجاتی که خیسانده شده و پخته و آب آنها دور ریخته شود پتابسیم کمتری دارند.

- ⦿ در بیماران مبتلا به CRF تا زمانی که GFR به کمتر از $50\text{-}100 \text{ ml/min}$ نرسیده = کلیه‌ها قادر به دفع سدیم به میزان کافی اما GFR کمتر از $100\text{-}50 \text{ ml/min}$ = احتمال ناتوانی کلیه‌ها برای دفع سدیم مصرفی = تجمع سدیم در بدن = ایجاد ادم، فشارخون و CHF
- ⦿ میزان سدیم رژیم غذایی بیماران دیالیزی $1000\text{-}1500 \text{ میلیگرم سدیم در روز به اضافه } 300\text{-}500 \text{ میلیگرم سدیم به ازای هر لیتر ادرار دفعی}$
- ⦿ توصیه عمومی میزان سدیم در بیماران آنوریک = $1000\text{-}1500 \text{ میلیگرم روزانه (هر گرم سدیم = } 2/55 \text{ گرم نمک NaCl)}.$

- ⦿ اتلاف غیرطبیعی آب از + حجم ادرار دفعی روزانه + ۱۰۰۰ ml = مایعات دریافتی روزانه
- ⦿ در بیماران CRF در صورت حفظ تعادل مناسب سدیم در بدن ← تنظیم تعادل آب در بدن با مکانیسم تشنگی = فقط نوشیدن آب بدن بال تشنگی
- ⦿ رسیدن GFR به کمتر از ۵ ml/min = افزایش احتمال تجمع مایعات در بدن = لزوم کنترل میزان دریافت آب همچنین لزوم کنترل میزان دریافت مایعات در بیماران CRF مبتلا به ادم، نارسایی احتقانی قلب، هیپرتانسیون و هیپوناترمی
- ⦿ در این موارد محاسبه کل حجم مایعات دریافتی روزانه مطابق با فرمول زیر

مایعات

- ◎ اتلاف غیر طبیعی آب از مسیرهایی غیر کلیه مثل (استفراغ، اسهال، تعریق شدید یا تب) + حجم ادرار دفعی روزانه $+ 600\text{ ml} - 5 = \text{مایعات دریافتی روزانه}$
- ◎ اتلاف نامحسوس آب از طریق پوست و ریه $= 900 - 700 \text{ ml/liter در روز}$
- ◎ تولید روزانه $200 \text{ ml/liter در طی متابولیسم مواد غذایی در بدن} = \text{بنابراین اتلاف نامحسوس آب} = 600 - 5 \text{ ml/liter}$
- ◎ لزوم مد نظر داشتن آب موجود در مواد غذایی هنگام اعمال محدودیت مصرف مایعات:
 - ◎ حجم آب موجود در منابع غذایی مایع.
 - ◎ آب موجود در غذاهای جامد = حدود ۱۴ میلی لیتر به ازای هر ۱۰۰ کیلوکالری

راههای کاهش احساس تشنگی بیمار دیالیزی

- ۱ - شستشوی دهان با آب خنک و عدم فرو بردن آب
- ۲ - خودداری از غذاهای حاوی سدیم زیاد
- ۳ - افزایش ترشح بزاق با استفاده از آب نباتهای سخت و ترش و جویدن آدامس
- ۴ - استفاده از میوه‌ها و سبزی‌ها بصورت سرد
- ۵ - استفاده از مایعات در لیوانهای کوچک
- ۶ - توصیه به مصرف مقداری از آب و مایعات دریافتی بصورت یخ (ماندن یخ در دهان به مدت طولانی‌تر = بهتر برطرف شدن احساس تشنگی
- می‌توان برای تحریک ترشح بزاق در تهییه یخ مقدار کمی آبلیمو به آن اضافه کرد.

کلسیم

- دریافت کم کلسیم از طریق رژیم غذایی در بیماران CRF بعلت محدودیت دریافت فسفر و پروتئین و کاهش مصرف غذایی گروه شیر و لبیات
- لزوم دریافت کلسیم مورد نیاز بصورت مکمل (عمدتاً بصورت کربنات کلسیم)
- مقدار نیاز این بیماران ۱۲۰۰ تا ۱۶۰۰ میلی‌گرم در روز
- دریافت حدود ۱۰۰۰ تا ۱۴۰۰ میلی‌گرم بصورت مکمل و بقیه از طریق رژیم غذایی

ویتامین D

- ⦿ تبدیل ویتامین D در کبد به ۲۵-هیدروکسی کوله کلسیفرول
- ⦿ در کلیه تبدیل به ۱ و ۲۵ دیهیدروکسی کوله کلسیفرول
- ⦿ ابتلا به CRF = کاهش سنتز ۱ و ۲۵ دیهیدروکسی کوله کلسیفرول
- ⦿ لزوم تجویز خوراکی کلسی تریول (شروع با ۰.۵-۰.۲۵ میکروگرم در روز) + همزمان کنترل سطح کلسیم خون در صورت نرسیدن سطح کلسیم خون طی ۴ تا ۶ هفته به حد نرمال = افزایش مقدار کلسی تریول تجویز شده
- ⦿ ادامه تجویز کلسی تریول تا زمانی که حاصل ضرب کلسیم در فسفات سرم کمتر از ۵۵ باشد
- ⦿ حاصل ضرب بالاتر از ۵۵ = قطع تجویز کلسی تریول برای کاهش خطر رسوب فسفات کلسیم در بافت نرم

سایر ویتامین ها

- ویتامین B1 به میزان ۱/۵ mg/d
- ویتامین B2 به میزان ۱/۸ mg/d
- ویتامین B6 به میزان ۱۰ mg/d
- اسید فولیک حداقل به میزان ۵ mg/d
- ویتامین C به میزان ۶۰ - ۱۰۰ mg/d
- شایع نبودن کمبود ویتامین A در مبتلایان به CRF
- بالا بودن ترکیبات اکسیدان در مبتلایان به CRF بویژه بیماران همودیالیزی = لزوم تجویز ویتامین E برای خنثی کردن ترکیبات اکسیدان بخصوص در مبتلایان به دیابت
- عدم نیاز به تجویز مکمل ویتامین A مگر مقدار دریافتی آن کمتر از مقادیر توصیه شده RDA باشد

آهن

بروز آنمی نرموکروم نرموموستیک در مبتلایان به CRF بدنیال کاهش ترشح اریتروپوئتین معمولاً در GFR کمتر از 30ml/min

- تجویز Eprex برای برطرف کردن این کم خونی (در صورتیکه بیمار دچار کمبود آهن، اسید فولیک و ویتامین B12 نباشد میتواند سنتز گلبولهای قرمز را افزایش دهد)
- در این بیماران درصد اشباع ترانسفیرین کمتر از 20% یا سطح فریتین سرم کمتر از $100 \mu\text{g}/\text{ml}$ =کمبود آهن ارجح بودن تجویز آهن خوراکی نسبت به آهن تزریقی
- تجویز آهن با هدف تنظیم ایدهال هموگلوبین و هماتوکریت ($\text{Hct} = 33-36\%$ و $\text{Hb} = 11-12\text{d/dl}$)

از توجه شما
سپاسگزارم